

KS KALNA SVĒTRUNA

#14 SLEPKAVĪBA UN DUSMAS

Mateja ev. 5:21-26

Ievads

Kalna svētrunas ievads ir aizvadīts, Jēzus tajā ir skaidri parādījis kontrastu starp Dieva taisnību un rakstu mācītāju un farizeju paštaisnību – pirmā ir iekšēja sirds attieksme, otra ir ārēja, darbos nopelnīta. Ar to Jēzus vēsts bija gandrīz vai revolucionāra, apgāžot visu tā laika reliģiskās elites mācību kājām gaisā. Klausītājiem šī vēsts bija kas pilnīgi jauns. Tādēļ, otrajā Kalna svētrunas daļā Jēzus parāda, ka Viņa mācība nav nekas jauns, bet gan balstīta tajos pašos Dieva likumos. Viņš saka, ka nav atnācis atņemt pat mazāko no tiem, bet gan katru piepildīt.

Un tad Jēzus sniedz sešus praktiskus piemērus no ikdienas kā pildāmi šie Dieva likumi. Katru no tiem Viņš iesāk ar vārdiem “jūs esat dzirdējuši” un turpina ar “bet Es jums saku.” Šodien apskatīsim pirmo piemēru – par slepkavību un dusmām.

Šodienas lasījums

Izlasiet Mateja ev. 5:21-26.

Diskusijas pirmā daļa

1. Kādēļ, Tavuprāt, Jēzus sāk ar salīdzinājumu par to, ko teikuši vecajie jeb tēvutēvi, un ko Viņš Pats saka? Vai ar to Viņš maina Dieva likumus?

2. Jēzus šodienas Rakstvietā salīdzina slepkavību ar dusmām. Kas, Tavuprāt, ir lielāks grēks – dusmoties uz kādu vai nogalināt viņu? Pamato savu nostāju. Kāda nostāja ir Jēzum šajā jautājumā, lasot šodienas Rakstvietu?

3. Vai Tu sevi sauktu par slepkavu? Vai Tu jūties pārkāpis bausli “tev nebūs nokaut”? Pēc tam izlasiet 1 Jņ 3:15 – vai šis pants maina Tavas domas par sevi? Kā saprast Jāņa vārdus?

4. Desmit Baušļos Dievs iekļāva aizliegumu slepkavot, un pēc tam noteica, kādas būs sekas, ja to pārkāpj – izlasiet 4 Moz 35:30. Kādas tās ir? Ja slepkavībai sakne ir dusmas, vai šis sods attiecas arī uz mani? Un kā tas ir uztverams – garīgi vai fiziski?

5. Izlasiet šodienas Rakstvietas 21. un 22.pantu – abos atkārtojas viens identisks teikums. Kāds tas ir? Ko tas parāda par slepkavības un dusmas attiecībām?

6. Ja mēs visi pēc Dieva likuma esam pelnījuši ne tikai garīgu, bet arī fizisku nāvi, bet šodien vēl esam dzīvi, ko tas liecina par Dievu? Vai mēs varam vainot Dievu, ja kāds aiziet “pāragrā nāvē”?

Paralēlā Rakstvieta

Izlasām Jņ 2:13-17.

Diskusijas otrā daļa

7. Redzot, ka arī Jēzus ir dusmojies, un tomēr Viņš nodzīvojis bez grēka, mums jāsecina, ka bez ļaunām, grēcīgām dusmām, pastāv arī labas, attaisnojamas, svētas dusmas. Kur ir tā robeža?

8. Izlasiet Ef 4:26. Pāvils aicina, dusmotojoties neapgrēkoties, tātad ir iespējams arī dusmoties neapgrēkojoties. Kā šādas dusmas izskatās praktiski mūsu ikdienā?

9. Atgriezoties pie šodienas Rakstvietas, Jēzus min trīs piemērus – izlasiet 22.pantu. Ar ko tie atšķiras viens no otra?

10. Izlasiet 23 un 24.pantu. Šie panti sākas ar vārdu “tādēļ” – tadēļ, ka Dievs redz iekšējo cilvēku, nevis tikai uzlūko viņa ārējos darbus, tadēļ mums ir jādara kas? Ko tas nozīmē Tavai dzīvei?

11. Ievērojiet, ka 23.pantā ir teikts – kad “atceries, ka tavam brālim ir kaut kas pret tevi”, nevis tev pret brāli. Kā es varu zināt, ka nevienam nav nekas “pret mani”?

12. Izlasiet 25. un 26.pantu – kāda ir šī Jēzus ilustrācijas morāle?

Noslēgums

Jēzus šajā pirmajā no sešiem piemēriem skaidri pasaka – visi ir grēkojuši, neviens ar savu paša taisnību netiks cauri. Tie, kuri domā, ka nav vainīgi slepkavībās, Dieva priekšā ir vainīgi. Tādēļ visiem ir vajadzīgs Kristus, Kurš vienīgais nav vainīgs.